

Teater ja muusika.

Andraani „Örneingel“.

On inur wähe kirjuse nalla ning teatri nalla, kirjuse loomilla ning teatri loomilla wähe: esimene wõitleb ometi talapõhise alatebaga, teine näpistab wallata, äärmeele tühjuseks: esimene wõib wõituda, kuna ei ta find puiduata, aga ja wihastab ahnalt, teine wõib jalle rahhete wala teha, aga ja pahmatab naerma, ja pahwatab sädamest naerma ja hõlab, et ta find — weel näpistats.

„Estonia“ operetti hõlab ei anna — wälle wõhema — seefaguseid sõrawa, lõendama waeru wõimalasti. Sõhluks teatrit rahuldama tana la ella hõlab, Andraani „Örneingel“ ette lantelt. See operett keenele — olles hõh- tujeta, nii andmustitu kui muusika poolest — ei tühjesta ja ei tühjestaand ja ettelanne. See oli mingi nalla harrogat, aeatne, mis melle näitelawalt pakuti, see oli näri naga, millega Jeal (tupleedes) hõgati — meie selts- lonna ebamäärasteid, loomilist laswajaid. Ja jah, hegi pilgata ei osta eestlased ja naerma ei peatid nad wõit — prantslastest õppima.

Nii üs: „Örneingel“ esimene ettelanne ei awaldanud äärmiselt head mõju. Kiritastid rah- led halwamaltjellid ällonnad — „Estonia“ oma operetti garderobest: Kiritastid mõned lu- jub, mis liig paljude weiderdaja lastuwestega olib warustatud. Ja äärmise: häid operetti hõhustid on „Estonias“ wähe — see awaldus illa, see awaldus la „Örneingel“ ettelantelt. Prl. B. Franzke (Giametta) tähtis oma lauluosad rahuldawalt, kuigi ilma suurema keemise loojuse ning sulawujeta, aga ta esne- mine tundus wähe, elutana, nagu illa. Hääl poolest wõis ta hr. A. Blaubringel (prints Fritell) rahule jääda, aga temagi es- nemises tundus nagu midagi puiduemat. Teis- telt paremitse tähtid oma osad hr. A. Säl- lilt ja prl. Weltmann. Hr. Sälliltu lama halarjane õippo liitus asna õhurikkalt ning ta hääl omas teatid sõlawust ja prl. Welt- manni anelarijale Bettinal tundus palju loo- mulist temperamenti. Millega prl. Weltmann illa mõjub, see ei ole ta hääl, mis laania piltratid ulatusega, wad mingi loomulikkalt let- tud, ometiõhene wõhendaswiis, illalt õhuroõts ja patiduw. See wõimaldab tal, näitujeta, tantu-annubrites saawutada suurt liikuwust ja graatjalikkust, omadused, mis meie operetti näitelajunadest peale prl. Weltmanni wad ah- nalt prl. E. Tetski on.

Dublitanti oli „Örneingel“ ettelandajad wähe. I. R.

Lana on teatris õnes rahwateendur. Wä- gisalle „Madame San-Ger“, B. Garbon wä- dend Napoleon I ajast.

„Päewaleht“ № 54, reedel,

7. märtsil 1914